

Ősnyomtatványok kora

z emberiség egyik legfontosabb találmánya az írás. A kéziratok sokszorosítása másolóműhelyekben történt, ezt váltotta fel Gutenberg felfedezése. Európában az 1450-es évektől kezdve 1500. december 31-éig mozgatható betűkkel, szedés-nyomással előállított műveket ősnyomtatványoknak (latinul incunabulum) nevezzük.

okáig törekedtek arra a nyomdászok, hogy a betűtípus, a széles margók és a benne szereplő díszítések is a kódexekhez hasonlóak legyenek. A kezdeti időszakban a szedők üresen hagyták az iniciálék helyét, hogy később a miniatúrafestők megfesthessék a képeket. Később az iniciálékat különálló metszett fa vagy fém blokkokkal nyomtatták.

leinte nem volt címlapjuk, a keletkezés idejét a kötet végén található kolofonból tudjuk (a mű címét, a nyomtatás helyét, évét és esetleg a nyomdász nevét is itt közlik). A XV. század második felétől kezdenek címlapot nyomtatni. A könyvnyomtatás első időszakában az ívfüzeteket az ábécé betűivel jelölik, később a lapot, majd az oldalakat számozzák. Ahogy minden kódexnek, az ősnyomtatványoknak is minden példánya egyedi, mert díszítettségük, gótikus vagy reneszánsz kötésük miatt eltérnek egymástól.

agyarország 6. leggazdagabb ősnyomtatvány-gyűjteménye 300 kötettel könyvtárunkban található.

